

man ogsaa vilde tillade en gift Kvinde, der lever i Formuefællesskab med sin Mand, at faa en saadan Bevilling. Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler det stillede Underændringsforslag.

Justitsministeren (N e l l e m a n n):

Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger om det Underændringsforslag, som den ærede sidste Taler (Wajer) berørte. Jeg antager, at Forholdet med Hensyn til gift Kvinde vil stille sig saaledes, at hun ikke kan søge eller paatage sig en saadan Virksomhed, uden at Manden er enig med hende derom, men naar det er Tilfældet, kan jeg egentlig ikke se, at hun er udelukket. Der er intet i Lovgivningen, som vil kunne forhindre det. Ligesaa vel som en gift Kvinde med Mandens Samtykke, om ogsaa de leve i Formuefællesskab, kan f. Eks. være Modehandlerinde eller drive en hvilken som helst anden Forretning, som i Følge sin Natur kan drives af Kvinder, ligesaa vel maa hun ogsaa kunne paatage sig, søge at faa Bevilling som Fæstemand eller som den, der er berettiget til at bortkøbe Lyende. Derimod kan jeg ikke antage, at gift Kvinde kan være berettiget til at gøre noget saadant, uden at hun derom er enig med sin Mand, og jeg kan heller ikke anse det for ønskeligt at faa nogen Forandring i Lovgivningen i saa Henseende. Men naar man altsaa forudsætter dette, at hun er enig med Manden om, at hun skal se at faa saadan en Bestilling og drive den, ser jeg heller ikke, der behøves nærmere Bestemmelser i saa Henseende; thi deraf vil jo følge, at de Forpligtelser, hun paatager sig, og som staa i nødvendig Forbindelse med Forretningen, vil Manden ogsaa i Reglen være nødt til at anerkende, og de ville som Følge deraf have Gyldighed overfor Fællesboet, dersom der er Formuefællesskab mellem Parterne. Jeg tror slet ikke, at der her behøver at komme andre Regler til Anvendelse end de, der ellers gælder, naar en gift Kvinde driver en Virksomhed. Det er jo ikke let i saa Ord at sige, hvorledes Domstolenes Praksis i den Henseende har uddannet sig; men i det hele og store kan man vistnok med Sikkerhed sige, at naar Manden har givet sit Samtykke til, at hun driver den omtalte Virksomhed, maa ogsaa alle de Kontrakter, som virkelig ere nødvendige, for at hun kan drive Virksomheden, anses for at være ratificerede fra hans Side, i alt Fald for saa vidt som han ikke har givet hende kontante Penge til at afholde Udgifterne med eller beslige. Det vilde imidlertid drage os ind paa en meget vidtløftig Diskussion, hvis man skulde nærmere

bestemme disse Tilfælde i det hele, mener jeg. Det er ikke andre Spørgsmaal end de samme, som fra Dag til Dag opstaa, naar en gift Kvinde driver selvstændig Erhvervsvirksomhed. Jeg kan derfor ikke stonne rettere, end at Underændringsforslaget ikke behøves, og at det, saaledes som det er redigeret, kan misforstaaes. Til den egentlige Virksomhed som Fæstemand udfordres der jo i Grunden slet ikke Myndighed; thi det er jo kun en Mæglervirksomhed, hvor den paagældende søger at tilvejebringe en Overenskomst mellem to andre Mennesker, og af selve denne Virksomhed kan der jo egentlig ikke følge Forpligtelser undtagen Stadeserstatningsforpligtelser i det Tilfælde, at paagældende begaar noget ulovligt, men saadanne Stadeserstatningsforpligtelser kan jo en gift Kone trods sin Umyndighed nok paadrage sig. Altsaa, hvis det er det, der haves for Dje med Underændringsforslaget, behøves det slet ikke. For saa vidt der derimod skulde tænkes paa saadanne Tilfælde, hvor en Kone, der har faaet en Bevilling af den Natur, gør Gæld, f. Eks. for at skaffe sig Kontorlokale, Rekviziter o. s. v., er det jo noget, som jeg, som sagt, kun kan sige det om, at der maa de almindelige Regler komme til Anvendelse, og da vil man vistnok være tilbøjelig til, efter den Praksis, der er hos Domstolene, at antage, at naar hun med Mandens Tilladelse driver en saadan Virksomhed, maa ogsaa Manden derved have ratificeret, at hun anskaffer sig de fornødne Lokaler, Rekviziter o. s. v., hvis han ikke har forsynet hende med kontante Penge dertil, og hun har formøbet disse Penge til andre Ting, i hvilket Tilfælde man ikke vil kunne holde Manden ansvarlig. Jeg tror derfor ikke, der er Trang til noget af den Art, med mindre man skulde ville forandre den Regel, at gift Kone maa have Mandens Tilladelse til at udøve en saadan Virksomhed, og den Regel vil jeg ikke være med til at forandre. Jeg tror derfor, jeg egentlig kan berolige det ærede Medlem med Hensyn til det, som jeg antager er hans Hovedtvivl, og jeg maa fraraade en Redaktion, som kun vil kunne fremkalde Tvivl paa et Gebet, hvor man ellers vil kunne hjælpe sig uden noget saadant, hvor der næppe er opstaaet nogen Ulempe eller Ubillighed ved de Regler, der allerede nu gælder.

Hvad angaar de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, skal jeg først i Almindelighed udtale, at jeg her, ligesom i det andet Ting, tror at maatte fraraade de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, idet jeg mener, at en offentlig Virksomhed i den Retning ikke vil kunne erstatte den private